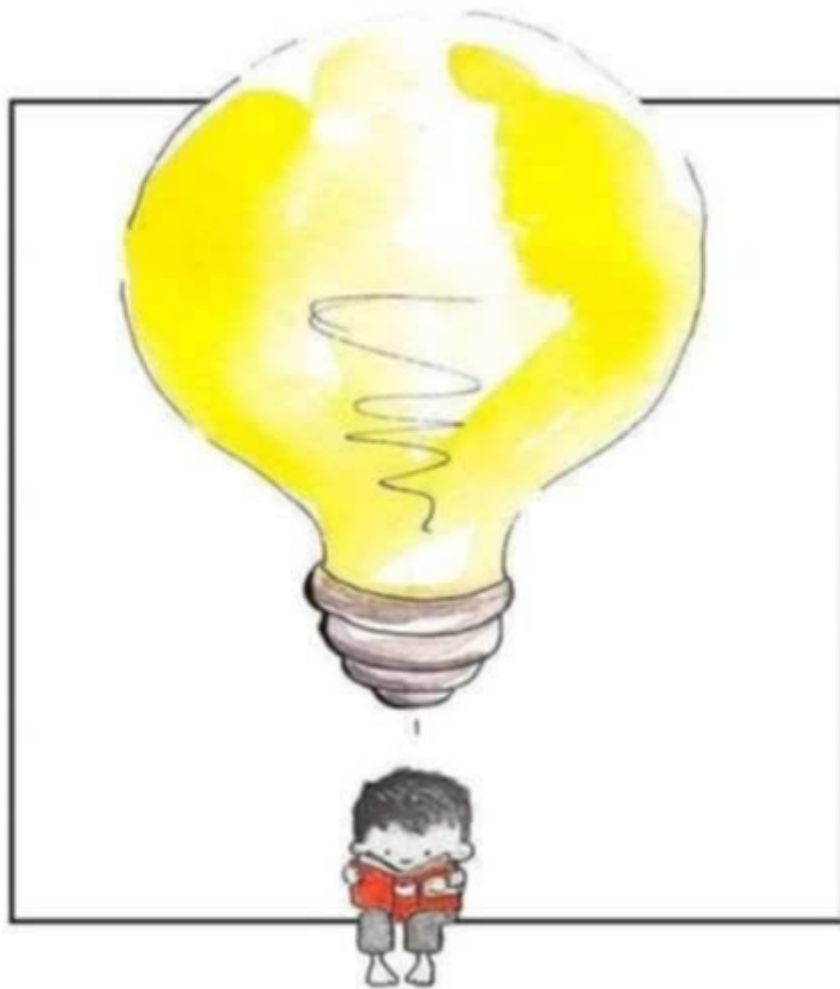

Η σημασία της Φιλαναγωγίας στα παιδιά

/ Γνώμες

Κάθε φορά που φέρνω τον γιο μου στην αθλητική δραστηριότητα του, έχω χρόνο να κάνω ανασκόπηση της ημέρας. Την Τρίτη 2 Απριλίου, επισκέφτηκαν τη Βιβλιοθήκη της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης «Το Φως», μαθητές και μαθήτριες του 1ου Νηπιαγωγείου Χανίων συνοδευόμενοι από τις δασκάλες τους, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου, η οποία εορτάζεται κάθε χρόνο προς τιμήν του μεγάλου Παραμυθά, Χανς Κρίστιαν Άντερσεν.

- του Ιωάννη Μουντογιαννάκη (Βιβλιοθηκονόμος και Επιστημονικός Συνεργάτης της ΟΑΚ)

Ως Βιβλιοθηκονόμος της Ακαδημίας, τους διάβασα το βιβλίο, με τίτλο: «Το Ξενοδοχείο των συναισθημάτων» της Lidia Brankovic, και αφού το άκουσαν με προσοχή, εν συνεχεία αποτύπωσαν στο χαρτί το δικό τους συναίσθημα, ώστε στο τέλος χωρισμένοι σε τρεις ομάδες να φτιάξουν το δικό τους “Ξενοδοχείο συναισθημάτων”. Δύσκολο εγχείρημα για παιδιά ηλικίας πέντε ετών, καθώς τα συναισθήματα τους σε αυτή την ηλικία είναι μπερδεμένα.

Δεν θα σταθώ στην αξία των συναισθημάτων αλλά στην αξία της φιλιαναγνωσίας, η οποία όπως και ο αθλητισμός (αφορμή η αθλητική δραστηριότητα που ανέφερα στην αρχή), είναι δύο σημαντικοί και αλληλένδετοι παράγοντες, κατά την άποψη μου. Μεγαλώνοντας με το ιδεώδες «Νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ» ή αλλιώς διατυπωμένο «Το διάβασμα είναι για το μυαλό, ό,τι η γυμναστική είναι για το σώμα», επιβεβαιώνεται η ανάγκη συνύπαρξης Άθλησης και Παιδείας εξασφαλίζοντας το απόλυτο αγαθό, την υγεία.

Στην εποχή των Νέων Τεχνολογιών, της ψηφιοποίησης και του ηλεκτρονικού βιβλίου τα παιδιά ηλικίας μέχρι επτά ετών, συνήθως, μεγαλώνουν με το βιβλίο που τους διαβάζουν οι γονείς πριν κοιμηθούν ή κατά τη διάρκεια της ημέρας.

Η φιλιαναγνωσία, η αγάπη για το βιβλίο δηλαδή, σύμφωνα με έρευνες, βοηθά γενικά στην ανάπτυξη του παιδιού, στην κριτική σκέψη, στον εμπλουτισμό του λεξιλογίου, στην ανάπτυξη της φαντασίας, όπως και στην διαχείριση των συναισθημάτων συγκεκριμένων καταστάσεων που βιώνουν καθημερινά τα παιδιά, όπως το πένθος, το διαζύγιο, το άγχος ή κάποια νέα αρχή της ζωής τους. Τί γίνεται όμως όταν τα παιδιά μεγαλώσουν και μαθαίνουν να διαβάζουν μόνοι τους; Τί γίνεται όταν τα παιδιά ξεκινάνε αθλητικές δραστηριότητες και ξένες γλώσσες; Τί γίνεται όταν ο χρόνος δεν επαρκεί για την ανάγνωση ενός βιβλίου; Τί γίνεται όταν οι γονείς σταματάνε να διαβάζουν παραμύθια στα παιδιά;

Οι γονείς ξεχνάνε να λένε στα παιδιά ότι περα απο τα μαθήματα τους πρέπει να αφιερώνουν και χρόνο στα εξωσχολικά βιβλία. Πρέπει να συνεχίσουν να καλλιεργούν την σκέψη τους και όχι να τους εντρυφούν στην οθόνη. Φυσικά, δεν γίνεται στην εποχή της Τεχνολογίας να μην μπορούν να βλέπουν οθόνες καθώς τα ψηφιακά μέσα κυριαρχούν παντού. Η ενασχόληση των παιδιών με ψηφιακά μέσα είναι σίγουρα αναπόφευκτη και αναγκαία στη σύγχρονη εποχή με σκοπό την εξοικείωση τους με τις Νέες Τεχνολογίες, οι οποίες αναπτύσσονται ταχύτατα.

Όλα χρειάζονται θα έλεγα εγώ, με γνώμονα το μέτρο και την ελεγχόμενη χρήση, όμως αυτό που χρειάζεται πιο πολύ είναι το βιβλίο και οι δράσεις που πραγματοποιούνται στις Βιβλιοθήκες και σε άλλους χώρους πολιτισμού. Η ανάγνωση όπως και η συμμετοχή σε δραστηριότητες δεν είναι μόνο ευχάριστες δραστηριότητες, αλλά προσφέρουν οφέλη για την πνευματική και συναισθηματική ανάπτυξη τους, ως μελλοντικών αυριανών ενεργών πολιτών μιας κοινωνίας. Οι πολίτες παράγουν πολιτισμό και οικοδομούν πόλη.

Τα οφέλη της φιλαναγνωσίας δεν αφορούν μόνο τα παιδιά αλλά και εμάς τους ίδιους! Ο πιο πειστικός τρόπος να εμπνεύσουμε τα παιδιά να διαβάζουν είναι να βλέπουν εμάς να "ταξιδεύουμε" μέσα από ένα βιβλίο.